

[Arne Melchior]

den slags mønstre, hvor højt mennesker prioriterer de nære nyheder. Derfor er der tale om et lokalt grænseproblem og ikke et landsdækkende problem.

Fru Ebba Strange siger, at sønderjyderne bedst ved at bedømme, hvad der er bedst for dem at se. Det er jeg helt enig i, men det, jeg er inde på, er, at der skal gives et tilstrækkelig fair modspil, at der skal gives et tilbud, så de har et valg, så valget ikke på forhånd skal være faldet ud i dansk disfavør.

Formanden:

Hr. Arne Melchior får jo lejlighed til at svare lidt senere, men nu tager vi en lille runde. Hr. Dohrmann får ordet for en kort bemærkning og derefter fru Ebba Strange.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg kan forstå, at hr. Arne Melchior også læser statistikker. Jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior om én eneste ting. Jeg vil gerne have et svar, og det skal være et klart svar. Kan hr. Arne Melchior nævne én eneste ting, som kan begrunde de påstande, han kom med om, at folk, som er født i en bestemt landsdel, f. eks. i dette tilfælde Sønderjylland, bliver påvirket, fordi de ser noget underholdning fra f. eks. Tyskland? For det er nemlig underholdning. Hr. Arne Melchior kan slå op i sine statistikker og se, at det først og fremmest er underholdning, folk kigger på, og ikke andet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det eneste, jeg har lyst til at sige, er – netop på baggrund af hr. Arne Melchiors korte bemærkning – at jeg mener, det er et generelt mediepolitisk problem, som skal løses generelt mediepolitisk. Vi er i SF gået ind for en styrkelse af lokale, regionale radioudsendelser. Det ville naturligvis også styrke den danske mediepåvirkning i Sønderjylland, hvis der kom en stærkere lokal, regional mulighed for at lave radioudsendelser.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Arne Melchior, og så har hr. Bilgrav-Nielsen ordet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er opmærksom på de regionale ting, der skal sættes i gang, men jeg forstår altså, at fru Ebba Strange mener, at problemerne på dette område er ens for, skal vi sige Sønderjyllands amt og for Frederiksborg amt. Det tror jeg altså ikke de er, fordi der er en konkurrence i Sønderjyllands amt. Jeg har endnu ikke oplevet, at svensk TV er begyndt at dyrke lokale problemer og lokal nyhedsdækning vedrørende Nordsjælland, men det kan jo være, det kommer.

Jeg vil gerne svare på det direkte spørgsmål fra hr. Dohrmann. Jeg har ikke talt noget om, at underholdning fra det ene eller det andet land – det være sig fru Ebba Stranges amerikanske dåseprodukter eller tyske underholdningsprogrammer – skader nogen. Jeg taler netop om nyhedsdækningen og nødvendigheden af, at danske medier, og her taler jeg især om de luftbårne medier, kan lave et rimeligt modspil til den nyhedsdækning på 10 timers regionalnyheder pr. uge, som efter planerne fra 1985 vil være en kendsgerning fra tysk side. Det hilser jeg velkommen. Vi hverken kan eller vil gøre noget ved det. Det er kun om dette, jeg har talt. Jeg har intet sagt om underholdningens værdi eller skadelighed; det er der overhovedet ikke talt om fra vor side.

Bilgrav-Nielsen (RV):

»Folketinget udtaler, at det ikke billiger den af statsministeren i strid med afgivne erklæringer således indledede politik, der i sin konsekvens vil pådrage Danmark forpligtelser af uoverskuelig rækkevidde.«

Denne dagsorden fremsatte det radikale venstre den 3. oktober 1947, og den var direkte årsag til, at regeringen Knud Kristensen blev ekspederet. Efter den tid vil jeg mene at der har været ro om grænseproblemet. Jeg har i hvert fald ikke i dag anledning til at genfremsætte det dagsordensforlag.

Efter at jeg har hørt debatten her i dag, kan jeg fatte mig i meget stor korthed. Statsministeren omtalte de mediemæssige problemer på en sådan måde, at vi fuldt ud billiger de synspunkter, der blev fremført.

Fru Ebba Strange talte om de kulturpolitiske spændingsfelter, der kan være i et grænseland. Det er synspunkter, vi absolut deler.